

ORADEA-MARE (NAGYVÁRAD)
Joi ²⁵ Decemb. st. v.
6 Ianuarie st. n.

Va esi joi'a si duminec'a.
Redactiunea în
Közép-utca nr. 395.

Nr. 99.

ANUL XVI.
1880.

Pretul pe unu anu 10 fl.
Pe $\frac{1}{2}$ de anu 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$
de anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Român'a 2 galbeni.

Aventuri literare.

(Urmare.)

Să vedem acum deca în adeveru așa s'a aplicatu mitologi'a cum dice dl Marienescu séu dupa cum am aplicat'o eu în Negriada. Să mergem chiar la fântân'a mitologiei: pentru mitologi'a noastră naționala, la povesti. Să începem!

Vântul favorabilu navigațiunii îl tramite atât Joe, cât și Calipso, Circe, Minerva și Apoline.* Minerva ca deis'a înțelepțunii, Apoline ca zeul sórelui, Calipso și Circe ca simple nimfe, n'au d'a face nimicu cu vântul, n'au nici unu atributu, nici o influința asupra lui, cu toate aceste ieta le vedem dispunându de el.

Neptun aduna nuorii și rescóla vânturile, ier Polifon dice, că Neptun i ya vindecá ranele, de și el nu avea nici o putere peste vânturi și cu atât mai puțin putere vindecátore.** Minerva tramite nebulia asupra pețitorilor Penelopei.*** Helios (Sórele) se crede, că pôte să sfarme nai'a lui Ulise. a) Vinerea dimpreuna cu Apoline apera cadavrul lui Hector de putrejuné. b) Junone se duce să rescóle vânturile Zefirul și Notul; se duce să chiamo somnul ca să adórma pe Joe. c) Cu deosebire Junone și Minerva jóca în Iliada și Odiseia nenumerate roluri cu totul straine de atributiunile lor. Minerva, cum amu vețutu mai sus, se lupta chiar cu Marte și-l ranesce. Chiar și plapând'a Vinere se amesteca pâna și în lupta, scóte pe Enea din lupta și este ranita de Diomedé. d) În o sculptura aflata de curénd în sapaturile dela Pergamu se înfașeza o đina luptându-se cu Gigantii. Unii presupunu a fi Vineréa.

Dar dintre toate casul cel mai drasticu este, când Helios (Sórele) amenința lui Joe, că el va cobóri în iadu și va luminá celor morti, deca nu-si va fi resbunatu asupra sócilor lui Ulise, căci i-au ucisu boii. Ier Joe respundéndu i dice, ca să remâna numai și să lumineze mai încolo ómenilor pe paméntu, căci el îl va resbună. e) Omeru chiar și în privința locuinței deitáților și-a permis cea mai mare libertate, dupa cum i-a venitu mai bine. El pune de exemplu locuința Aurorei la apusu, f) ier locuința Zefirului vântu

de apusu, o pune la média-nópte în Tracia.* — Aceste numeroase esemple le-așu puté inmulți cu o suma altee din Argonautii lui Apoloniú Rodiu, din continuarea Iliade de Quintu dela Smirna, din Virgilu, Ovidu și alții. Din Virgilu me provocu numai la pasul plângéndu-se la Neptunu asupra Junonei, între altele dice:

Si marile ea toate le-amestecă cu cerul,
Caci ei d'ajunsu nu-i fura a lui Eolu furtune,
Atâta cutezare în chiar al teu imperu.

(Aeneid. c. 5 v. 790—793.)

Va să đica, poetul nu numai prin o aplicare tacuta, dar chiar și prin o declarare espresa ne spuné, că deitáțile se amesteca un'a în sfer'a celeialalte!

Dar ceva mai multu! La Ovidu Junone cobóre chiar și în iadu:

Ier Juno parascesce cerescul ei palatu
Si 'n iadu cobóre-aprinsa de ura si mânia,
Si când acolo intra, sub sânt'a-i greutate
Cutremura-se pragul, si Cerberu naltia-odata
Trei capete si latra d'odata de trei ori.

(Metamorph. c. 4 v. 446—450.)

Ferice de voi, Virgile și Ovide, că ati muritu de multu, că altmintrea erá s'o pațiti reu cu — dl Marienescu!

Din aceste desfașurări, din aceste probe, resulta două împregiurări foarte momentóse: întâiu, că Omeru, fântân'a mitologiei clasice, lasa deilor deplina libertate de acțiune, și prin acést'a i face imputabili și respunșabili de faptele lor, supunéndu-le legilor moralului; a două, prin acést'a și numai prin acésta pôte întemciá totu-odata o lume, unu statu organizatu de đei: cu rege, consiliu și foru. Din contra, deca deitáțile mitologice aru fi numai papușeri'a, instrumentele órbe cu o destinațiune nealterabila și nevariabila dela începutu, cum voiesce să le faca acum dupa mii de ani minunatul nostru mitologu, atunci tota organizarea în statu a deilor erá nu numai de prisos, dar absolutu imposibila. Atunci erau imposibile Iliada, Odiseia, Eneida, toate epopeiele, afara de cea visata de recensentul.

Să vedem nu cumva mitologi'a noastră i va da dreptu recensentului! Din nefericire, se înțelege numai pentru dl Marienescu, poesiele și poveștile noastre îl acusa totu atât de greu de nesciința. Și în poesiele și povestile nostre ființele mitologice sânt totu atât de libere în acțiunile lor, ca și în mitologi'a clasica.

Vedem pe Fetu-frumosu luându-si de soci în

* Il. c. 23 v. 200 și 229.

* Odiseia c. 15 v. 292, 475; c. 5 v. 167, 268; c. 11 v. 7; c. 12 v. 149; c. 1 v. 479.

** Odis. c. 5 v. 291; c. 9 v. 520.

*** Odis. c. 16 v. 451; c. 23 v. 243; c. 20 v. 345.

a) Odis. c. 12 v. 349.

b) Il. c. 2, v. 185.

c) Il. c. 20 v. 344; c. 14 v. 233.

d) Il. c. 5 v. 311 și 335.

e) Odis. c. 12 v. 883.

f) Odis. c. 2 v. 3.

aventurile sale pe Strâmba-lemne, Sfarma-petri, Apa-rea și alții.* Acum deca Fetu-frumosu e lucéferu, Strâmba-lemne arboru, Sfarma-petri mineralu, Apa-rea, pôte, simbolul apei: atunci, după teori'a recensentului, lucéferul din ceru cum ar puté să aiba soci pe acestia de pe pământu? În alte povesti îl vedemu cu Flamén-đila, Setila, Sare-munti, Ochila, Lungila, Lațila și chiar și cu Gerila.** Este fără îndoieia interesantu a vedé pe Fetu-frumosu între alții și cu Gerila caletorindu pe untr-timpu „când sórele arde ca și în lun'a lui cuptoru și făcându prin niște văi frumoșe de unde se întindea niște munti împodobiti cu copaci și cu o verdéția de în desfeta anim'a^c. Așá se đice în povestea lui Ispirescu citata în not'a din urma. Cum s'ar uní Gerila cu sórele din lun'a lui cuptoru, cu văile frumoșe și cu verdéț'a, deca poporul și-ar inchipuí pe Gerila ca *gerul* în fíntia? Séu Gerila ar trebui să péra de sóre séu verdéț'a de Gerila! Gerila n'ar puté ámbla de cât iér-n'a, séu pe unde ámbla el ar trebui să se faca iérna!

Veduramu mai sus, că la cei vechi pâna chiar și sórele putea să cobóra în iadu, în ceealalta lume. Și în povestile nóstre sórele se afla și *pe celalaltu terimu****. Dar ceva mai singularu! În mitul „Sórele și Luna^c, care se afla în cântul al șeselea din Negriada, după cunoscut'a poesía poporala, se đice că Dđeu a dusu Sórele și l'a preámblata prin raiu și prin *iadu*.

Recensentul lauda acésta parte a Negriadei, uitându se vede, că ea este dintre tóte cea mai contrara teoriei sale. Va să đica teoriile dēnsului se schimba ca đilele babelor. Dēnsul pune o teoriá, o restórna ēnsusi, apoi iér o pune. Unu caleidoscopu de inconsecinție și contradicieri!

Iéta cât de departe se afla recensentul cu ideile sale de idcile mitologice ale poporului. Dar ce-l împórta pe dēnsul acésta, căci, am vedutu mai sus, nu dēnsul voiesce să învețe dela poporu, fără poporul dela dēnsul. Contra asemeni pretensiuni și đei se lupta în-deșertu!

(Finea va urmá.)

Ar. Densusianu.

Amicul adevărului.

— *Novela englesa.* —

(Urmare.)

— Chiar bine, că vinisi, — începú dēns'a. M'am superatu pe tine.

— Pentru ce?

— Pentru că ai declaratú amoru dșórei Robinson.

— Eu?

— Da. Ea a fost la mine adi deminétia și mi-a relatatu, că ai ofensat'o. Ea nu mi-a spus, că prin ce. Eu inse mi-am întipuitu, că de siguru așá ceva a trebuitu să-i faci. Nu-i așá?

— Ah! ce gândesci! Cum să vorbescu eu de amoru ei...

— Când me iubesci pe mine.

— Da, da.

— Și n'ai fi în stare să iubesci alta fiintia în lume.

— Nu — de odata.

— Dar pe rēndu ai puté?

— Cum să nu? Așá-i firea omenésca.

* Calind. Basm. 1877 p. 34; Basm. de T. M. Arsene edit. II p. 174—75.

** Calind. Basm. 1875 p. 47; Ispirescu Legende part. II fasc. II p. 64; Basme de T. M. Arsene p. 160—161.

*** Fundescu, Basme ed. 3 p. 129.

— Ce vorbesci?

— Adeveru.

— Va să đica, nu me iubesci. Tu dara m'ai înșelatu. Ah! Dumneđeule ce trebuie s'audu.

Și biét'a fétá începú să plānga amaru. Viliam voiá s'o māngaie, dar isi aduse aminte de cuvēntul datu. Trebuiá să vorbésca numai adevérul.

Totusi isi luá ānim'a 'n dinti și începú a-i đice:

— Draga, dar te 'nșeli.

— Tu me 'nșeli, nu eu pe mine. Dar mai bine să știu acuma, decât mai târđiu. Ți mulțamescu, că mi-ai spus acuma. Hahaha! Iéta ce omu bunu.

Viliam erá să se prepadésca de acestu risu ironicu.

— Draga, — începú Viliam.

Dar ea îl întrerupse:

— Te oprescu să-mi mai đici „draga^c. Nu mai am nimica cu đta. Iéta-ti ānelul.

Și ea scóse de pe degetu ānelul de credinț'a și-l aruncá lui, apoi eși iute din odaia.

Bietul Viliam, incremenitu, nu sciea să đica nimica. Scóse unu suspinu, și eși cu ānima sfașiatá.

Pe strada întelni pe James.

— E bine, cum te laudi? — îl întrebá acela.

— Așá, că cu adevérul am ajunsu la nimica. Afla, că am perdutu totu ce am avutu: iubirea unchiului și a matúșei, condițiunea buna în prevalia și amorul logodnicei mele.

— Nu ti-am spus'o?

— Ba da.

— Inse cu atáta inca nu vei scapá.

— Ce fel! Nu s'a terminatu inca tragedi'a mea?

— Nu đeu, căci inca de acuma inainte are să urmeze actul finalu, pedepsirea eroului tragicu.

— Vai de mine! Ce am să mai potescu?

— Ti-am spus și acésta din capul locului. Īndata la remașire ti-am profetițu, că de-ti vei ține verb'a și vei vorbi totu adevérul, în urma vei ajunge în cas'a nebunilor.

— Auleo Dómne!

— Da, da. Și nu esti departe. Matúș'a ta, spariata de purtarea-ti cūdata, a chiamatu unu medicu și te céra pretot-indene să te studieze și să veda deca în adevérul ti-ai perdutu mințile?

— E bine, medicul va convinge-o, că eu nu sūm nebulu.

— Cu atát mai reu va fi de tine, căci atunci se va constata, că ai facutu tóte cu sānge rece, și vei perde deseversitu totul. Eu inse me 'ndoiescu, ca medicul să constate cuminț'a ta; nu, el nu va face acésta, cel puțin nu Īndata.

— Pentru ce?

— Pentru că deca se va traganá caus'a, atențiunea publica se va concentrá asupra lui, ceea ce totde-una aduce profitu pentru unu medicu.

— Si-apoi?

— Sūm de parerea, că medicul va dispune, ca cel puțin pe unu timpu óre-care să fii dusu în institutul nebunilor, pentru ca acolo să te póta studiá.

— La draci!

— Iéta! Medicul și matúș'a ta!

Viliam privi intr'acolo, și voiá s'o tulésca la fuga.

Īnse o māna vigorósa îl opri. Erá medicul.

— Dati-mi pace, — strigá Viliam. Eu nu sūm nebulu.

Medicul aruncá o privire semnificativa spre matúș'a lui Viliam, apoi respunse:

— Dar cine đice ast'a?

(Finea va urmá.)

S A L O N U :

Adunarea damelor române din Abrudu pentru înființarea unei școle de fete române.

Abrudu 15/27 dec.

Multu stimate domnule redactoru !

Permiteti-mi a ve împartași, că damele noastre române din Abrudu și Abrudusatu eri în 14/26 decembre a. c. s'au întrunitu la o adunare pentru de a se consultă despre modalitatea cum s'ar puté înființa o școlă de fetițe, pentru crescerea fetițelor române din Abrudu și giuru.

Înființarea unei atari școle pentru crescerea fetițelor române din Abrudu și giuru, astadi e cestiune de vieti., este o necesitate mai multu decât imperativa pentru poporul român de aici, de aceea însuflețirea și bucuria noastră este cu atât mai mare cu cât că inițiativ'a acestei idei salutare o au luat'o asuprasi ênsesi damele române de aici, urmându esemplul altor dame naționale; de aceea cu totu dreptul și sperămu a se realisá propusul acesta salutaru, mai alesu deca va fi spriginitu de tóte femeile noastre române.

Adunarea din cestiune s'a ținutu în cas'a multu stimabilei dómne protopopese Anna Gallu, ca convocátorea adunarei, care cu cuvinte alese deschiděndu adunarea generala, și aretându lips'a de crescere a fetițelor române, a invitatu damele spre a concurge cu puteri unite pentru înființarea unui fondu, și apoi instituirea unei școle, pentru crescerea fetițelor române din Abrudu și giuru.

Adunarea presinta care erá peste așteptare numerosa, a acceptatu cu víua placere, acesta inițiativa, apromițěndu concursul ei, și spriginirea cestiunei, dupa care adunarea s'a constituitu alegându-si de președinta pe dómn'a protopopesa Anna Gallu și de secretara pe dómn'a Elena Adamoviču.

În fine amu ascultatu cu multa atențiune și interesare deshaterea statutelor, la acărur discutare amu admiratu interesarea și propunerile fórte bine alese ale dómnelor A. Filipu, E. Adamoviču, I. Balossu, A. Ivascu și altele.

Adunarea a constatau și în fapta interesul viu ce-l are fația de înființarea acestei școle, pentru că din frumósele contribuiiri ale damelor române s'a și pusu îndata fundamental unu fondu al respectivei școle în o suma mai de 400 fl. v. a.

Noi nu putemu sě ne esprimămu mai bine bucuria noastră decât sě gratulămu din inima stimabilei dómne protopopese Anna Gallu pentru inițiativ'a salutara, și damelor române din Abrudu și Abrudusatu pentru frumosul concursu, și interesarea ce a documentat'o cu ocasiunea acestei adunări, pentru ide'a fericita de a înființa o școlă pentru crescerea fetițelor române din Abrudu și giuru, dorindu reuniunii succesele cele mai eminente! (Tocmai primimu și procesul verbalu al acestei adunări, căruia i vom dá locu în nr. viitoru. Red.)

Unu presinte.

Din Bucovina despre „Bucovina“.

Cernauti 28 dec.

Pré stimate dle redactoru !

Într'a 18-a acestei luni a serbatu nou-înființat'a întrunire academia româna dela universitatea de aici „Bucovina“ serat'a ei festiva de înființare.

Sal'a otelului „zum goldenen Lamm“ erá festivu

decorata cu treicolore și scuturi naționale, între cari figurá portretul imperatului și imperatesei. Membrii întrunirii erau toti îmbracati în gala, cu panglice naționale și cu echipiul roșu pe capu, pe care erá însemnatu semnlu întrunirii cu fire de auru cu „V. F. C.“ (vivat (vigeat), floreat și crescat) și prin împregiurul echipiului colorile naționale.

Între óspeti aflămu pe cealalta societate academica „Junimea“, apoi celelalte societăti naționale dela universitatea de aici, cum „întrunirea Arminia“, societatea polona „Ognisko“ și societatea rusésca „Sojuz“, între cari esista de câtiva ani o solidaritate firma contra societăților celorlalte esclusiv germáne; apoi pe rectorul universității prof. teologu Eusebiu Popovici, patru preoti din Români'a, prefectii seminariali, prof. Ion Bumbacu, adjunctii Vasiliu Moraru și Teodor Stefanu, concipistii Visarion Gribovschi și Alesandru cav. de Onciul, Masim Andronic, Jeremievici, s. a. toti practicantii de concepte și auscultantii români din Cernauti și reprezentantii presei din Cernauti.

La 8^{3/4} óre deschise serat'a festiva seniorul întrunirii (președintele) Stefan Hasievici, stud. jur., cu cântul studentescu „Gaudeamus igitur“. Conseniorul întrunirii Alesiu Popovici ținú orațiunea festiva, în care vorbi cu intrerumperi de „sě traiésca“, „prosit“ și „bravo“ despre însemnetatea naționalității și în special a celei române. Urmara apoi cânticele: „Treicoloriul“ de C. Porumbescu, „Imnul unirii“ de A. B., „Vivat, Crescat, Floreat“ de C. Porumbescu, „Aideti frati toti în unire“ de D. O. și „Gintea Latina“ de Alesandri, music'a de Porumbescu. — În coloquiele (pausele) cântara celelalte societăti straine cânticele lor naționale studentesci. Rectorul universității prof. Eusebiu Popovici constata (în orațiunea sa) armonia cordiala și frațesca între cele doué societăti academice române din Cernauti „Bucovina“ și „Junimea“ și că ideia naționalității române cât și consolidării române academice, prin cari de siguru se propaga numai desvoltarea mai buna a junilor Români din diferite stări și opiniuni al căror legământu firmu este ideia naționalității, se înțelege unu factu, care de demultu esistă deja pe la studintii germâni cât și cei magári. Stud. jur. Alesiu Comoroșan, membru al societății „Junimea“, salută în numele „Junimii“ pe sor'a „Bucovina“, și respicá dorint'a, că aceste doué societăti române se vor gasi în totdeuna la apărarea causeror naționale. Stud. jur. Simiginovici, membru al întrunirii „Bucovina“, salută pe celelalte societăti academice neromâne. Seniorul „Bucovinei“ denumi de senioru de óspeti pe profesorul și secretariul societății române pentru literatur'a și cultur'a româna în Bucovina prof. Ion Bumbacu, carele sub cântul membrilor „Bucovinei“: „în scaunu oraeses hospitii“ se aședă pe scaunul președintialu. Dauí mulțami în puține cuvinte, dar bine simțite, pentru onórea facuta și alese de contrapunctu pe concipistul gubernialu Visarion Gribovschi și pentru germâni și ceialalti straini pe redactorul dl Lagler. Dl preses hospitii dedú cântul societății „Junimea“, care esecută bine unele din cânturi ale colecțiunii cântecelor studentiere ale dlui Ciprian Porumbescu. Apoi capetara cântul societățile „Arminia“ și „Sojuz“, care cea din urma cântă în onórea Românilor unu cântecu italianu cu mare desteritate: se vedú, că acesta societate rusésca se exercită multu în cântarea vocala; ar fi asta de doritu și societăților academice române.

Stud. jur. Parteniu Seretean, membru al întrunirii „Bucovina“ istorisi în versuri aventurile unui volintiru Bucovineanu cu numele Pafnutiú la luptele române din Bulgari'a.

Animositatea adunării ajunse la culme. Tóta adunare rise.

Adunarea eră încântată de spiritul studențesc al acestei june societăți. Acăsta întrunire româna academică se deosebește de celelalte cu spiritul ei cordialu între membrii sei, cum și că seniorul ei e mai ca comandantul ei, unde numai porunc'a lui are valoare și ori ce împotrivire s'eu purtare ostila contra unui membru al ei e pedepsită cu eschiderea din societate s'eu cu interdicerea purtării echipului pe unu timpu anumitu.

Serat'a se sferși dupa 2 d. m. n. Floreat, crescat acăsta întrunire juna româna din Bucovina!

X. Y.

C e e n o u ?

Curtea din Viena și în anul acesta petrecu serbatorile Crăciunului în cercu familiaru în Burg. Totu atunci se serbă și diu'a născerii reginei. Arborele îndatinatu se arangă în apartamentul reginei, și cele mai multe presenturi erau menite archiducesei Valeria; moștenitorul de tron Rudolf dete parinților sei esemplare de luesu din cartea sa cea mai nouă; principes'a Stefania a tramisu brodarii.

Confirmarea principesei Stefania. La 27 dec. a avutu locu în castelul Laeken confirmarea principesei Stefania. Sacramentul i fu împartașitu prin cardinalul-archiepiscopu de Mecheln. Sér'a se dete unu prândiu mare familiaru. Regele a datu din civilist'a sa ministrului de interne 20,000 franci spre a se împartii familiar pagubite prin esundare.

Hymen. *Dr. Augustin Dumitreanu*, doctoru în medicin'a un: sala, și-a incredintatu de soția pe domnișor'a Aurelia Vornica, fiic'a dlui Ioan Vornica majoru c. r. în Buda.

Capriciul modei în timpul din urma, precum se scie, a aretat multu favoru regnului animalelor. Fluturi, paserele, insecte, purcei, maimuțe se perëndara în domnire; dar ieta că tôte aceste trebuie să cedeze racilor ferti. Deja se potu vedé, scrie unu raportoru de moda, niște pelerii frumoșe, decorate în locu de flori, cu niște raci ferti imitati de minune; ma și pe cravatele femeiesci se potu deja vedé raci. Nu peste multu se vor ivi și pe juvaere.

Scandalu diplomaticu. În cercurile diplomației austro-ungare a facutu o impresiune forte neplacuta o crima comisă de contele Montgelas, carele în calitate de consiliaru la ambasador'a din Constantinopolu, a decoptiat unele acte secrete și le-a vëndatu diplomației englese, ier dupa alte sciri lui Rothschild. El a fost dimisionatu fără pensiune și lipsitu de rangul seu în diplomația. Se dice, că dēnsul a avutu protectori mari, de aceea a capetatu numai atâta pedēpsa.

Procese de botezare. Nu numai pentru juristi, dar și pentru familie este interesanta sentința pronunțată de curënd de cătra tabl'a regēscă din Budapesta în procesul intentatu în contra plebanului și capelanului catolicu din Șopron. Capelanul în tōmn'a trecuta, autorisatu de principalul seu, a botezatu copilul unui parinte protestantu, la espres'a dorinția a acestuia. În înțelesul noului codice penalu, fiindu opritu a primi pe cineva pâna la etatea sa de 18 ani în alta religiune, procurorul regescu a intentatu procesu contra plebanului și capelanului, pe cari forul primu i-a și condamnatu; inse tabl'a regēscă i-a achitatu, enunțiându, că prin botezu botezatul inca nu devine membru al cutării religiuni, ci numai al creștinismului; introducerea în matricula probēza numai născerea și botezul, ier reli-

giunea nou-născutului se regulēza prin art. 53 din 1868, de dupa care fiul urmēza religiunea tatalui și fēt'a al mamei, și care nu se alterēza prin nici o ceremonie.

Unu podu întregu de oțelu în lungime de 10—67 metri este ziditu peste riul Missouri în America. Acestu podu, unicul în felul seu în tōta lumea, este datu comunicației din anul trecutu și se ține de calea ferata Chicago-Alten.

Licitare pentru o sarutare. Într'unu orașelu din Torontal se dete nu de multu unu balu în favorul zagrabianilor, cu care ocaziune se arangă pentru acel scopu și unu bazaru, în care dame frumoșe vindeau diferite obiecte. Un'a din ele oferit să vēnda prin licitațiune o sarutare. Concurința inse nu fu mare, și sarutarea se vëndu cu 15 fl. 11 cr.

Necrologu. *Stefan Micănu*, administratoru parochialu gr. c. în Giulitua, comitatul Arad, a muritu la 12 dec., în etate de 45 ani.

Sciri scurte. *La Brasiovu* bubatul a mai încețatu, școlile se vor redeschide la 10 januarie. — *Fundatiune de unu milion de franci* a facutu de curënd la Budapesta br. Hirsch din Paris, spre a se inființiu unu institutu unde să se crēscă fete sarace, cari apoi să și capete câte o zestre de 1500 fl. — *Dr. Nedelco* a fost alesu președinte al societății medicilor de dinti din Budapesta. — *In Altoria*, Treiscaune, la 21 dec. sér'a noue lupi au intratu în curtea baronului Carol Apor și au prepaditu noue porci, apoi s'au departatu cu urletu grozavu. — *Principele Carol Teodor*, fratele reginei, carele precum se scie, e medicu, într'un'a din nopțile trecute fu scolatu din patu și chematu la o bolnava, unde facu o operațiune. — *La Lugosiu* poliția nu de multu a arestatu o fēta, inse peste nopte ea a datu de cheia portii, a deschisu pōrt'a și a esitu. ma a încuiatu și pōrt'a, încât deminet'a poliștii nu putura eși. — *Iern'a* nici decăt nu voiesce să corespunda numelui seu. Timpul e mōle și uricōsu forte. Vapōrele pe Dunare vor începe să comunice ierasi, ceea ce de cinci-deci de ani acuma se va întēplă antăia-ōra, de cumva se va întēplă.

Sciri din Români'a. *Dōmn'a*, la 17/29 dec., cu ocaziunea aniversarei născerii sale, a primitu felicitări din partea mitropolitului-primatu, mitropolitului Moldovei, ministrilor, a președinților senatului și al Adunării deputaților și a unui mare numeru de persoane notabile. — *Domnul* a primitu din mai multe părți ale țerei telegrame de felicitare cu ocaziunea regulării succesiunii tronului. — *La 1 januarie* sér'a va fi obiēnuitul balu al curții.

Sciri straine. *Institutul etnograficu din Franci'a* a numitu membri corespundinti pe urmatorii români: Petru Cernatescu, Dim. Ghica (principele), Petru Gradisteanu, episcopul Melchisedecu, T. Vacarescu. — *Dom Luis*, regele Portugaliei, carele a tradusu mai multe din piesele lui Shakespeare, acuma a terminatu tragedi'a »Richard III« și o va publică în curënd, oferindu venitul pentru scopuri filantropice. — *Emil Girardin* a fost acusat de cătra redactorul condamnatu de curënd Laissant, că e spionu prusescu, și caus'a a ajunsu înainte parlamentului, care a datu satisfacițiune veteranului publicistu în contra acestei calomnii. — *La Beireuth* în anul 1882 se va represintă oper'a »Parçival« de Richard Wagner, spesele aceleia în suma de trei-sute-de-mii marce se vor purtă de cătra regele bavaresu. — *La Berlin* în 30 dec. ierasi s'a ținutu unu meeting în contra jidanilor.

Proprietaru, redactoru respundiatoru și editoru: **IOSIF VULCANU.**

Cu tipariul lui Eugeniu Hollósy în Oradea-mare. 1880. Strad'a principala nr. 274.